

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 61/2025-26

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára a Petra Straku (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa

██████████ ██████████ ██████████ ██████████ ██████████ ██████████ ██████████, zastúpeného URBAN & PARTNERS s.r.o., Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava II, obvodného oddelenia Policajného zboru Podunajské Biskupice v konaní vedenom pod ČVS:ORP-1250/PB-B2-2022 a ČVS:ORP-843/1-VYS-B2-2022, postupu Okresnej prokuratúry Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Pv 315/22/1102 a postupu Mestského súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. B2-6T/27/2023 (pôvodne vedeného na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 6T/27/2023) takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 25. septembra 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného riaditeľstva v konaní vedenom pod ČVS: ORP-1250/PB-B2-2022 a ČVS: ORP-843/1-VYS-B2-2022, postupom okresnej prokuratúry v konaní vedenom sp. zn. 2 Pv 315/22/1102 a postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B2-6T/27/2023 (pôvodne vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 6T/27/2023). V petite podanej ústavnej sťažnosti sťažovateľ navrhuje tiež prikázať mestskému súdu konať bez zbytočných prietáhov, priznať mu primerané finančné zadost'učinenie voči okresnému riaditeľstvu a okresnej prokuratúre vo výške 1 500 eur, mestskému súdu vo výške 3 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že uznesením povereného príslušníka Policajného zboru okresného riaditeľstva pod ČVS: ORP-1250/PB-B2-2022 z 26. júla 2022 bolo podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie vo veci a uznesením vyšetrovateľa okresného riaditeľstva pod ČVS:ORP-843/1-VYS-B2-2022 zo 14. decembra 2022 bolo sťažovateľovi vznesené obvinenie pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3 Trestného zákona (účinného v čase skutku). Na sťažovateľa bola prokurátorom okresnej prokuratúry sp. zn. 2 Pv 315/22/1102 z 26. apríla 2023 podaná obžaloba pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3 Trestného zákona na Okresný súd Bratislava II, ktorý vo veci konal v konaní vedenom pod sp. zn. 6T/27/2023 a v čase podania ústavnej sťažnosti je konanie vedené na mestskom súde pod sp. zn. B2-6T/27/2023.

3. Sťažovateľ považuje celkovú dobu jeho trestného stíhania za ústavne neakceptovateľnú, keď *„ani po viac ako 1 roku, 9 mesiacoch a 2 týždňoch odo dňa vydania uznesenia o vznesení obvinenia vyšetrovateľom zo dňa 14.12.2022 a 2 roky 2 mesiace a 1 týždeň od začatia trestného stíhania uznesením zo dňa 26.07.2022, namietané konanie nie je ako celok skončené“*. V trestnej veci sťažovateľa aktuálne koná prieskumný mestský súd, ktorý *„za 1 rok a 5 mesiacov odo dňa podania obžaloby nerozhodol právoplatne v merite veci“*. Sťažovateľ namietal nečinnosť mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B2-6T/27/2023 aj podaním sťažnosti podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku v spojení s § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, na ktorú mestský súd reagoval listom z 26. augusta 2024, v ktorom sťažovateľovi ozrejmil, že *„jedínym dôvodom nerozhodnutia vo veci je neúčast obžalovaného na hlavných pojednávaniach, nemožnosť doručiť obžalovanému obžalobu a termín predvolania na hlavné pojednanie, ani prostredníctvom Okresného riaditeľstva Policajného zboru, ani prostredníctvom príkazu na vypátranie pobytu“*. K relevancii podanej sťažnosti mestský súd konštatoval, že vykazuje znaky arbitrárnosti bez opory v skutkovom stave veci, je schematická bez poznania rozhodných skutočností a okolností, ktoré sa udiali medzi podaním obžaloby zo strany prokurátora a podaním sťažnosti obhajcom a ktoré sú jasne čitateľné v spisovom materiáli.

4. Sťažovateľ tvrdí, že považuje celkovú dĺžku trestného konania vedeného proti jeho osobe od 26. júla 2022 (keď došlo k začatiu trestného stíhania vo veci samej podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku) do času podania ústavnej sťažnosti 25. septembra 2024, teda v trvaní 2 rokov a 2 mesiacov, za ústavne neakceptovateľnú dobu konania, pričom len samotný mestský súd počas doby 1 roka a 5 mesiacov nedoručil sťažovateľovi ani podanú obžalobu. Dôsledkom nedoručenia obžaloby prokurátora sťažovateľovi po dobu 1 roka a 5 mesiacov, čo je samo osebe podľa sťažovateľa závažné procesné pochybenie mestského súdu, je faktická nemožnosť získať informácie o skutočnostiach kladených mu za vinu, nemožnosť reagovať na dokazovanie navrhované prokurátorom v podanej obžalobe, a tým aj nemožnosť predložiť návrhy na doplnenie dokazovania.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Ústavný súd v súlade s § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť, pričom posudzoval, či jej prijatie na ďalšie konanie nebránia dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

6. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (rovnako tak aj podľa čl. 38 ods. 2 listiny) každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

7. Z doterajšej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že medzi obsahom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a obsahom práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 34/2020, IV. ÚS 77/2020, IV. ÚS 251/2021). Z tohto vyplýva, že právne východiská, na základe ktorých ústavný súd preskúmava, či došlo k ich porušeniu, sú vo vzťahu k označeným právam v zásade identické.

8. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu je účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v jeho všeobecnom poňatí odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia príslušného štátneho orgánu (IV. ÚS 64/2020). Samotným prerokovaním veci na štátnom orgáne sa právna neistota osoby neodstráni. Ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) sa splní až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty ohľadne svojich práv (pozri napr. II. ÚS 26/95, IV. ÚS 21/2018). Ústavný súd v tejto súvislosti opakovane zdôraznil, že čl. 48 ods. 2 ústavy v relevantnej časti ustanovuje imperatív, ktorý platí pre všetky súdne konania a ktorý vyjadruje predovšetkým záujem o to, aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdu, pretože jeho predĺžovanie sa môže v konečnom dôsledku prejaviť ako odmietnutie výkonu spravodlivosti (PL. ÚS 25/01).

9. Súčasťou rozhodovacej činnosti ústavného súdu súvisiacej s namietaným porušením základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je taktiež aj právny názor, podľa ktorého nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (IV. ÚS 610/2020). Ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (I. ÚS 35/01, I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04, III. ÚS 59/05, III. ÚS 103/05, IV. ÚS 34/2020, IV. ÚS 77/2020, IV. ÚS 576/2020, IV. ÚS 610/2020). Na kratšie obdobia nečinnosti ústavný súd spravidla prihliada, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili dĺžku súdneho konania (I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01).

10. Ústavný súd vo vzťahu k sťažovateľom namietanému postupu okresného riaditeľstva v konaní vedenom pod ČVS: ORP-1250/PB-B2-2022 a ČVS: ORP-843/1-VYS-B2-2022, postupu okresnej prokuratúry v konaní vedenom sp. zn. 2 Pv 315/22/1102 konštatuje, že sťažovateľ namietol len čisto numericky dobu ich postupu, resp. konania, bez uvedenia ďalších konkrétnych skutočností umožňujúcich objektívne posúdenie napadnutých konaní a predovšetkým postupu orgánov verejnej moci v nich. V tejto súvislosti ústavný súd odkazuje na svoj už judikovaný názor, podľa ktorého je povinnosťou sťažovateľa riadne odôvodniť podanú sťažnosť konkrétnymi skutkovými okolnosťami, nie iba poukazom na celkovú dĺžku napadnutého konania so záverom jej ústavnej neudržateľnosti. Teda pre posúdenie prípadných prietáhov v konaní orgánu verejnej moci sa preto vyžaduje náležité odôvodnenie ústavnej sťažnosti a aspoň čiastočný chronologický opis skutkového stavu či uvedenie konkrétnych skutočností umožňujúcich reálne posúdenie ich negatívneho materiálneho dopadu na osobu sťažovateľa a jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (uznesenie ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 266/2021 z 29. júna 2021 publikované v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky pod č. 88/2021). Inými slovami, ak ústavný súd ani pri vynaložení adekvátneho úsilia nevie v ústavnej sťažnosti dohľadať skutkové a právne dôvody vo vzťahu k namietanému postupu orgánu verejnej moci konať bez zbytočných prietáhov (všeobecný údaj, kedy konanie začalo, resp. ako dlho trvá, nestačí), resp. ich nevie v prejednávanej veci dohľadať v rozsahu potrebnom na komplexné ústavnoprávne posúdenie (bez toho, aby si ich musel z vlastnej iniciatívy zabezpečiť), musí byť ústavná sťažnosť odmietnutá z dôvodu, že nemá náležitosti ustanovené zákonom podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde (uznesenie ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 532/2024 z 2. októbra 2024 publikované v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky pod č. 35/2024).

11. Vo vzťahu k postupu mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. sp. zn. B2-6T/27/2023 (pôvodne vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 6T/27/2023) ústavný súd poukazuje na to, že z obsahu listu mestského súdu z 26. augusta 2024 vyplýva, že obžaloba prokurátora bola v tom čase Okresnému súde Bratislava II doručená 27. apríla 2023 a 2. augusta 2023 zákonný sudca nariadil termín hlavného pojednávania na 3. október 2023, ktorý sa nenaplnil z dôvodu neprítomnosti sťažovateľa. Rovnako tomu tak bolo aj po nariadení ďalšieho termínu hlavného pojednávania na 28. november 2023, keď sa nepodarilo doručiť predvolanie na hlavné pojednávanie ani v rámci súčinnosti s príslušníkmi Policajného zboru v spojení s negatívnymi lustráciami v príslušných databázach, čo napokon viedlo k vydaniu príkazu na zatknutie sťažovateľa, ktorý bol vydaný 30. novembra 2023. Mestský súd dostal 28. júna 2024 informáciu o zadržaní sťažovateľa 21. júna 2024. Zákonný sudca 25. júla 2024 nariadil termín hlavného pojednávania na 12. september 2024 a ustanovil sťažovateľovi právneho zástupcu, ktorý aj podal ústavnú sťažnosť. Z uvedeného prehľadu je zrejmé, že mestský súd po podaní obžaloby vo veci konal plynulo a za celú dobu konania zodpovedá sťažovateľ, ktorý sa trestnému konaniu vedenému proti jeho osobe cielene vyhýbal. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu sa nečinnosť súdu v dôsledku existencie odôvodnenej prekážky jeho postupu, tak ako to je v danom prípade, neposudzuje ako zbytočné prietahy v súdnom konaní (II. ÚS 3/00, III. ÚS 42/02, I. ÚS 65/03, I. ÚS 78/02, I. ÚS 697/2013).

12. Ústavný súd v posudzovanom období konania mestského súdu sp. zn. B2-6T/27/2023 (pôvodne vedeného na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 6T/27/2023) nezistil, že by počas neho mestský súd konal spôsobom porušujúcim práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa

čl. 38 ods. 2 listiny a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Vzhľadom na tento záver ústavný súd odmieta sťažovateľom podanú ústavnú sťažnosť v časti z dôvodu nesplnenia zákonných náležitostí podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde a z časti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. januára 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu